

Протокол

№

гр. София, 17.09.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **7173** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Г. Т. Д. (Т. Г.) – редовно призван, се явява лично. За него се явява и АДВ. С. У., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ - ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ДАБ при МС – редовно уведомен, се представлява от ЮРК. Т. Г., която представя пълномощно.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

В залата се явява и ПРЕВОДАЧЪТ от български на руски език А. С. Б. – редовно уведомена.

Съдът счита, че с оглед изискванията на чл. 14, ал. 1 АПК съдебното производство да се води на български език и предвид информацията, съдържаща се в административната преписка, че жалбоподателят не владее български език, за целите на настоящото производство, с оглед ефективното упражняване правото на защита и на лично участие на жалбоподателя следва да бъде назначен преводач от български на руски език и обратно. Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

На основание чл. 14, ал. 2, вр. ал. 1 НАЗНАЧАВА присъстващата в зала А. С. Б. за преводач от български на руски език и обратно на жалбоподателя Т. Д. Г..

СНЕ СЕ самоличността на преводача:

А. С. Б., на 48 години, българка, български гражданин, разведена, неосъждана, без дела и родство със страните.

Съдът предупреждава преводача за отговорността по чл. 290, ал. 2 НК.

Преводачът обеща да даде верен превод.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната жалба от гражданина на Руската Федерация Т. Д. Г. срещу постановеното Решение № 7216/25.06.2024 г., на председателя на ДАБ - МС, с което е отказано да му бъде предоставена международна закрила на територията на РБългария - статут на бежанец и хуманитарен статут, поради липсата на основанията, визирани в разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

ДОКЛАДВА приложените заверени копия на документи към административната преписка, образувана по повод подадената молба за закрила от жалбоподателя.

АДВ. У.: Видно от пълномощното, госпожо съдия, аз съм упълномощен от днес. Моля да ми се предостави възможност да се запозная с преписката по делото, респективно, да представим допълнителни доказателства във връзка с фактите, посочени в жалбата, а именно: че моят клиент е заплашен, ако бъде върнат в държавата си по произход, с това, че ще бъде извикан като наборен войник. Всъщност, би следвало вече по преписката да има такава призовка. Доколкото разбрах от обясненията, всъщност, аз бих искал и той самия да даде обяснения пред съда, той докато е бил в Русия в този период от време е пребивавал при баба си и дядо си, където не е постоянно пребиваването му. Неговите родители живеят в България, както и сестра му, съответно имат статут тук в България. Неговата приятелка е от украински произход. Той живее с нея. Тя е от Харков и това е едно от обстоятелствата, които вероятно водят до заплахата, а именно: че той контактува с украинци, което се знае в Русия и би породило опасност за него. Твърдя, че там има ограничения за комуникацията с украинци. Формално война няма в Русия, а има СВО, а в момента, ако трябва да бъдем точни, в момента има специална военна антитерористична операция, която е на Русия в К. – обстоятелство, което е възникнало след периода, когато той е вече е бил в България, което е и промяна на обстоятелствата, респективно е установено, че на територията на К. област има наборници. Всичко това се отразява и от пресата. Моля, да ми се предостави възможност да представя тези 5-6 призовки или съобщения, които са изпратени от Наборната военна служба на адреса му в Русия.

На следващо място, да представя доказателства, а именно: писмени обяснения от баба му, че са навещавани от хора, които ги питат за него защо той е в България и защо не е там.

Приятелката му е в България. Не знам дали тя е с придобит статут тук по повод на войната.

ЮРК. Г.: Оспорвам жалбата и представям актуални справки за състоянието на Руска федерация. Не възразявам жалбоподателят да даде лични обяснения, както и не възразявам да се даде възможност на процесуалния представител на жалбоподателя да се запознае с преписката и да представи доказателства във връзка с бежанската история на жалбоподателя.

АДВ. У.: Не възразявам да се приобщи представената справка.

Съдът счита, че с оглед становищата на страните следва да бъдат приобщи като писмени доказателства по делото приложените заверени копия на документи от административната преписка, включително и представените днес от процесуалния представител на ДАБ актуални справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ за общото положение в Руска федерация, особеностите на военната служба, подлежат ли на наказание лицата, които отказват да изпълняват задължения като военнослужещи, обявено ли е военно положение и обща мобилизация на територията на Руска Федерация. Следва да бъде предоставена възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения в настоящото производство.

Съдът намира за **ОСНОВАТЕЛНО** и направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя да му бъде представена възможност за ангажиране на други доказателства в подкрепа на възраженията, изложени в жалбата, във връзка с твърденията при проведените интервюта от значение за бежанската история. Предвид изложеното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства приложените заверени копия от документи към административната преписка и представените днес от процесуалния представител на ответника актуални справки, изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ - МС за актуалното общо, политико – икономическо и социално положение в държавата по произход.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя да даде лични обяснения.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): За първи път дойдох в България преди две години, септември месец. Когато започна войната моите родители търсиха вариант да се преместят на друго място и те дойдох в България 2022 г., май или юни, не мога да си спомня. След това поканиха мен и моите сестри, да видим дали ще ни хареса да живеем тук. Живяхме две-три седмици и след това се върнах в Турция, защото тогава вече имах покана/призовка да се явя на военен сбор и в тази връзка се върнах до Русия. Бях един месец там, след това отново излязох от Русия. Декември месец се върнах отново в България, не, декември излязох от България. Ноември месец, още веднъж, с туристическа виза дойдох в България. Опитах се да постъпя в университет в България, за да имам възможност да остана тук, да живея и работя, но с татко имахме много голям конфликт и той ме изгони от къщи, и аз бях принуден да се върна в Русия, защото нито имах финансови средства, нито имах работа.

Известно време живях в Русия и получих нова призовка. През това време не живях на собствения си адрес, а при роднини и приятели. През това време си говорихме с татко.

Той позволи предстоящите 1-2 месеца да остана тук, при него в България. Аз отново опитах да кандидатствам в университет. За съжаление, не знаех, че и руски граждани могат да подават искане за бежанци. Мислех си, че само украинци могат да подават. Тогава отидох, подадох искане за бежанец. Започнах да работя. Първата ми работа беше „складов работник“. Опитах да си намеря работа по моето образование. Имам завършени две години „бакалавър“ и имам предходен опит като програмист. След това намерих друга фирма, за която да работя. В нея работя и до момента. Работих като „технически инженер“, а в момента работя в Отдела за контрол на качеството, с трудов договор.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. У. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Аз имам в момента приятели, които бяха призовани в армията и те имаха много неприятни моменти именно с тези призовки. Първият месец всичко е било нормално, минавали са служба в ускорен режим, но много скоро след това са започнали да им събират телефоните. Нощем или през деня в затворени камиони са започнали да ги изпращат на други локации, където са работили като доставчици на оръжие, на патрони, на муниции, на храна и на лекарства. След това част от тях са се връщали, а къде са останалите, аз не зная.

Имам един познат от Сибир. Те бяха многодетно семейство, една самотна майка без баща. Не помня дали бяха 5 или 6 човека цялото семейство. Той беше най-големия син и майка му го изпрати на фронта, и той загина. Не мога да кажа дали с частен договор го изпрати, защото аз не общувам с нея, но тя го изпрати на фронта. Той няколко пъти от там ми се обади. Разказа за тази ситуация. След това от общи познати разбрах, че него вече го няма, а майка му получи пари като компенсация за неговата смърт.

Не съм ходил в казарма преди това (преди войната). Аз учех информационна сигурност. Имам завършени две години от бакалавърската програма. Взех си академичен отпуск, за да мога да си потърся работа.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Целият курс на образованието е четири години. Минаха девет месеца и започна войната. В тези девет месеца аз работих. Започна войната, след това започнаха съкращения в самата фирма, в която работех и оттогава аз работя не по професията си. Сега обаче вече си намерих хубава работа тук в България.

Родителите ми са установени тук в С.. Имат статут на временно пребиваване. Сестрите ми също са с такъв статут. Аз не съм подавал документи за такъв статут. Баща ми е пенсионер. Той рано се пенсионира, защото работеше като полицай и те тук подадоха документи за жителство, но тъй като аз и татко ми имаме много големи противоречия, не можех заедно с него да подам. Всички заедно от семейството ми подадоха документи.

Да, живея отделно от баща ми. Живея с моята приятелка. С нея се запознахме тук. На мен ми харесва България. Тук е по-спокойно. Човек не се страхува от полицията. Аз съм гражданин, който се подчинява на закона, но проблемът е, че в Русия нещата на хартия са едно, а в действителност съвсем различно, изпращайки хората на фронта, подписвайки документи от името на хората. Когато полицаите трябва да изпълнят дадена квота, даден план за месеца, просто хващат всички, дори студенти. Изпращат ги в ареста, в затвора или на други места. В момента изобщо не е спокойно там. Опасно е.

НА ВЪПРОС НА АДВ. У. жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: При баба и дядо са ходили някакви хора, без да се представят. Не знаей дали са от армията или от полицията. Разпитвали са за мен, за баща ми – къде сме, къде се намираме и защо ни няма, защо сме заминали и кога ще се върнем.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така: Когато съм се връщал в Русия, съм влизал със самолет. На летището имах разпит къде съм се намирал, по каква причина съм се намирал в чужбина, но тъй като аз имам туристическа виза и им казах, че просто съм пътувал по света. Те ме спираха, вкарваха ме в една кабинка и ме разпитваха къде съм бил. После ме пускаха. Не са ме пращали на място за военен сбор, защото тогава нямаше призовки и във връзка с това те не са ме изпращали никъде.

Аз се върнах на 01. декември в Русия. Не са ме пращали никъде. Задържаха ме, поговорихме си и ме пускаха спокойно. Може би си помислиха, че имам някакви проблеми. Имаше много, много хора, които те трябваше тепърва да проверяват. Отново имаше частична мобилизация, при която по същия начин се отнесоха и към някои от моите познати. Военните комитети не работеха съвсем добре, като смазана машина и просто събираха всякакви хора наред , включително и студенти, но може би тогава съм бил късметлия и ме прескочиха по някакъв начин, но така или иначе аз се притеснявах за живота си и затова не живеях където ми е местожителството, а при приятели и роднини.

После напуснах Русия също със самолет. Задържаха ме и на няколко пъти сменяхте различни кабинети/стаи, където да ме разпитват. Два пъти не можах да излятя, но на третия път вече излятах. Причина не ми обясниха, просто не ме пускаха да замина. Пътувам от М. до Истанбул. Няма директен полет за България. Имаш виза за България, но беше туристическа. Доколкото си спомням имах две визи за България – не, една виза – една едногодишна.

От Турция влизам в България с автобус - от Истанбул до С.. Да, така беше по-леко и по-евтино пътуването.

От семейството на приятелката ми в момента са тук нейния доведен брат и майка ѝ. Майка ѝ е разведена с баща ѝ и той е в Украйна. Тя тук живее на семейни начала с един човек, с когото скоро смятат да сключат брак.

Приятелката ми работи заедно с мен, но на друга работа - в „Хепи“. Тя е помощник-готвач „студена кухня“.

Мен ме е страх да се връщам у дома. Повече от година не съм се връщал там и не знаей какво ме чака, и какво могат да имат като искане срещу мен, във връзка с тази ситуация и после къде могат да ме изпратят.

Кандидатствах в „Нов български университет“ и не ми стигнаха пари да си платя образованието там. Подадох документи в Софийския университет и в Политехническият университет, но специалностите, които си бях избрал – отказаха ми. Извинете, за първи път се явявам. Добре, ще се постарая максимално информирано да предам мислите си. Малко съм нервен. Може би и в ДАБ тогава също бях нервен, но за първи път ми се случва.

АДВ. У.: Нямам въпроси.

ЮРК. Г.: Нямам въпроси.

Съдът счита, че делото следва да бъде отложено за друга дата, с оглед уваженото искане на процесуалния представител на жалбоподателя да се запознае с представените документи от административната преписка и да представи други доказателства, както и да направи нови доказателствени искания.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 12.11.2024 г., от 11:00 часа, за която дата и час страните и преводачът са уведомени.

За извършения превод в днешното съдебно заседание, на преводача, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение в размер на 100.00 (сто) лева за извършения превод в днешното съдебно заседание, което да се изплати от бюджета на съда с РКО. Да се издаде 1 бр. РКО. (Издаде се.)

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: